

No més força sense govern.
No més llibertat sense dret.
Los drets individuals son
imprescriptibles, inalienables
e intransmissibles. •
Legislar la Llibertat baix
pretex de garantir-la, es
cometre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba allí
ahont comensa la llibertat
ajena. Es licit, donchs, al
individu fer tot lo que no
perjudiqui a un altre. •
La resignació que predican
las religions no es més que
la fórmula del engany ab
que s'prefé perpetuar la in-
justicia social en lo mon. •
Las religions son caixas
d'avorros que viuen de la
estata d'admetre capitals en
la terra, assegurant pagar
crescuts interessos al cel.

LA TRAMONTANA
defensa lo principi
real més avansat i més
atenent a cap altre. •
La TRAMONTANA es anti-
religiosa de totes las
religions, porque totes son
iguement dolentes y de-
presivas pera la dignitat y
la inteligencia humanas. •
La TRAMONTANA en politica
defensa sempre al més ad-
elantat contra l'més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d' una gran reforma social
que transformi 'l modo de
ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no esta
oblidada a cap partit, sovint
los interessos generals de la
llibertat sense compromissos
ni preocupacions de costurí.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL.

La salut del poble
es la suprema llei

La TRAMONTANA es el periòdic qu'es publica en idioma català
més avansat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball es la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre. — Extranjer, 2
Las suscripciones se pagan per adelantat

ADMINISTRACIÓ: carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de fácil cobro
y auios de 15 céntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 céntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surst a llum puntualment cada diumenge

N.º 4 La societat de pares LA FULLA exercint son ministeri. N.º 4

Colocació d'una monstruosa fulla devant de las
carns del Hércules del Cap petit de can Güell.

A las baylarinas també s'els colocarán fullas á
las carnas pera que la moral no pateixi.

Un dels més honorables membres de La Fulla que va
posant idems á las senyoras en els balls de l'aristocracia.

Mostra de la corassa que la societat La Fulla proposa
á l'Ajuntament per adorno dels municipals de caball.

LA FULLA Y LA TRAMONTANA

Nostrs prediccions respecte a l'anomenada associació de pares de família...

Recordar-nos nostros lectors que al anunciar els periòdics carlins...

Dividires forem citats a declarar en una nova causa que s'instruïa contra La TRAMONTANA.

Ens entarem allí d'ahont proximitats aquet nou contracte...

Hola, hola! diguerem desseguida... t'n senyor qualsevol usurpant...

L'article tot de la Lley d'Enjuiciament Criminal estableix...

Doncs be: agafantse amb aquets articles de la Lley d'Enjuiciament Criminal...

Posteriorment havem sapigut que La Fulla ha formulat onze o dotze noves denúncies...

Decididament s'han proposat donarnos tela per la caricatures.

Mes dixem per un moment la nota còmica, a que tant se prestan aquets excessos...

Ningú ignora, entre els quins s'ocupan de la cosa pública...

El general malestar que regna a Espanya com lògica conseqüència de la ineptitud...

A tal objecte, doncs, els carlins i alguns mestissos es preparen per caure pel costat del absolutisme...

A tal objecte forem embarcats per alguns partidaris de la causa absolutista...

menats pares de família baix pretext de perseguir la pornografia...

Y com La TRAMONTANA es el més reconegut de tots els periòdics anticlericals...

Aqui ja no es tracta de perseguir escrits més o menys epigramàtics...

Mes aquí es importa de la lley als perseguidors de las idees anticlericals...

Tot lo més que podrien atribornos a fer seria portarnos a la presó...

Sapiga, doncs, i entenga la premsa liberal, que la societat La Fulla...

Patrocinat per alguns regidors i altres no regidors de tendencias absolutistas...

No creu la premsa avançada qu'ha arribat ja l'hora de defensarse...

Per nostra part fem formal i pública promesa de no quedarnos entera en nostra defensa...

A LAS CORPORACIONES OBRERAS DE CATALUÑA

PARTIDARIAS DEL AMPARAMIENTO

Compañeros:

En la reunión de representantes celebrada el día 7 del corriente se aprobó en primer lugar el acta de la sesión anterior...

Sociedades adheridas al Congreso

- Círculo La Luz de Barcelona, Sociedad Laica Gutemberg de Barcelona, Colegio Laico Colón de Barcelona...

Se pasó luego a ver los recursos suscritos por las corporaciones adheridas...

Cantidades recibidas de las Sociedades adheridas

Table with 2 columns: Group name and Amount in Pesetas. Includes Grupo Garibaldi, Círculo Tribensador La Luz, Academia de Sastres, etc.

TOTAL 211'50

Además hay 55'40 pesetas recaudadas en las banderías del meeting que el día de Agosto se dió en el Circo Ecuestre...

Se dió cuenta de que D. Andrés Dieguez regalaba cien tomitos de la celebre obra de Volney La Ruinas de Palmira...

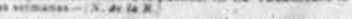
Teniendo, pues, en cuenta lo recaudado, las corporaciones que faltan contestar...

Se acordó que cada corporación adherida votara tres delegados, a tenor de lo dispuesto en el acuerdo 4.º de la proposición aprobada el 20 de Agosto...

Tales son los trabajos realizados por los representantes de las corporaciones citadas...

Barcelona 5 de Setiembre de 1892. — El presidente de la sesión, J. Torronte. — Los secretarios, C. Hilar, J. Roca.

111. Aquest document fou publicat en La TRAMONTANA 19 d'agost del 1902. — N. de la R.

MONEDA CORRENT

Enlatis el candellero, n'están els conservadors, que sens fer gens de fatiga se menján els talis millores.

Repartint les carteras y los duros á gratias, disfrutan d'una vidassa igual qu'els gossos y gata.

Avuy dia els qu'ens governan, tots ne son de l'opinio d'aquells per la de Roma, mentres siga a sarro.

Ne cambien de carteras lo mateix que de mitjons, tractantnos de fet fetissos am discursos y sermons.

Tan vuyda ja te la panza tot el partit sagasti que d'antany per la de Roma, per poder la prapropi compli. ¡Ay pobra de nosstra Espanya! Enay a mi me diareu el long mentes fins a prapropi a qu'abie te sacien la sang!

El govern nostre s'afanya per obrir construccions, y nosse tracta de proposar am las demes nacions, deixant a molts propietaris sense lincas ni diners, y lo comers y l'industria qu'es morin sense fer res.

Per pagá als mestres d'estudi y no desfarlos en blanc, han resolt el gran problema fent fer molts billetes de banc. Y aixis d'aquesta manera podran viure tots molt bé, puix que si no tenen tea s'atiparan de papé.

Am els fondos sovint fugen d'Espanya molts empleats, y l'estrangeir els disfrutan, sent allí ben respectats. Y lo poble que treballa, bebentse lo fet a glops, sera, si no la octava, sempre lo burro del cops.

M. GARDÓ

Vilafranca del Panadé 4 Setembre 1894

Molt senyor nostre: Moguts per la dolorosa impressió que va causaros un encertito, que vam tenir ahir a la tarde am dos missatges, no podém menos de dirgihli las següents mal girbudas ratillas.

Figurats que passejaviem pel camí anomenat La Grán-gela, llegint el darrer número de La TRAMONTANA, quan vam veure als sobre dits clicas. Trobantnos en precisió de cumplir una de nostras necessitats (corporals), vam introduhirnos a una vivia inmediata, deixant clavat a un cop, pera llegirlo després, el número de referencia, a reguts de qu'en un punt tan céntrico y a la llum del dia no corrian ratas... de clavergera.

Peró, per desgracia, vam veure frustradas las nostras ilusions, ja que, a l'arribar al llog abont deixarem La TRAMONTANA, aqueils dos corbs, pegonai una llambregada, vam exclamar am rabia, ensems que se l'enduyan: ¡Quin paperot!

Y lo millor del cas es que durant son passeig estigueren saborjant l'insombrable porqueria que, segons ells, el vostro il·lustrat semanari porta.

Ara pregunten sia referats emonotans si la llei de Deu, que continuamente predican, prohibeix terminantment que ningú s'apodei de lo sagé, per quin raó van haver de fer que sabian era nostre, puix van veure com nosaltros l'heganyam?

Y, ademés, si La TRAMONTANA es una emanació de l'inter, un instrument de Satanás, com diu l'anomenan, per que van llegiria am tant delis y am tanta aqció contemplavian el tera ministeri dels pares de La Fuelle? Sera que pertenezien a dita societat? Molt fácil. ¡Quanta contradicció entre las practicas y las prédicas d'aquests odiosos de la societat!

Sense altro particular, y donantli anticipadas gracias per l'insercio de la present, quedan de V. amigs,

PIRE CARBÓ, DEMOCRACIAS RIGOS, FELIX LLOBENS

Castellfollis de la Roca 4 Setembre 1894

Escomunicat Director: Campa en aquest poble un cap-pelat exercici de rachsio que, no content am la paga del Govern, se dedica a ferli la competencia am rifas, sense obrar l'ho per cent dels premis, però procurant quedar a benefici d'algun sant, que suposo sera Santa Jova Batista, si a uno li 1.500 per 100 del producte. Segona explicació.

En virtut d'obras projectadas en l'iglesia, va ensenyar a las carteras, després de la doctrina, l'ofici de manobres, fent portar del rus un cabas de sarga a las noyas y una pedra als noys, donant per tota paga un cistrellit al que la portava petita.

No obstant aixó y moltas altres cosas, no ha pogut acabar dels fogueros ni els quartos ni las ganas, suposio, de fer criaturas, am lo que va treure la consagracio, de que quanyavan massa els treballadors de las fabricas, com aixis ho va regimenes el fabricant, Josep Arnau, que rebais a la seva.

Deu els cria y ells s'han trobat. Agrahit el tal fabricant del consell qu'a donarlli, li ha regalat, segons se diu, 100 duros en metalle y un sant qu'en costa 30.

Ademés, veient tal vegada el bon resultat que li dona tenir uns treballadors qu'es conforman am el jornal que mosen Agustí senyala, creg l'ha nomenat major-dom principal, y ell es qui admet ó despendeix treballadors a la fabrica de l'Arnau. Qui no va a missa queda despedit de la tal fabrica.

Vegí, senyor Director, si els pod recomenar a n'en Romero Robledo, si mosen per director general de rifas, y al fabricant Arnau per que el coluqui en algun dels ingenis que té aquell ministre a Cuba, de lo qual li quedarian agrahits els de Castellfollis, com jo li agrahire la publicació d'aquestas ratillas.

JOAN SIERRA

Gran funció pel próxim diumenge, desde las 8 del mati a las 6 de la tarde.

En uns quant milers de teatros d'Espanya se posará en escena la comedia de costums Fama electoral, finalisant la funció am divertits jocs de mans y altres tarugos que distreuran al public de bona fe que farà de comparsa.

Els que no prenem candela en aqueus emterros guaytarém els toros desde la barrera, y dirém al qui va a votar y resulta botat:

¡Encara no et convences, mamo avell, de que s'et rifa y et treahan la pell!

Varias son las vegadas que s'ha intentat escamotejar el Parque de ser en tot y per tot del del domini public de Barcelona, com diuben aqueilas celebres lapidas de mármol que hi feu colobar en Rius y Tauler l'any 72, y, no haventne may pogut sortir am la seva els partidaris dels privilegis, tot sovint es remouhen y buscan la perduda pera veure si al fi logran son intent.

Ara tornan a probar fortuna am l'instalació d'una colla d'animals de l'Ajuntament (ey, que son propietat de l'Ajuntament; no vagin ara a pensarse...) y am motiu de tan fastiso acontecimiento, que diria qualsevol gubierres, se prentet dos dias a la setmana, que serán oficialment declarats dias de moda, fer pagar entrada pera veure els animals aludits.

Y com darrera de dos dias ne podrian venir set, y darrera de tancar las bestias al public que no pagués podria venir el tancarshi las personas y fins els meteixos regidoros pera celebrar sas interesantissimas sessions, per aixó convé no deixar ni comensar el mal pera evitar que pugua pendra-peu.

Mentres el Parque conservi el caractere democrátic qu'avuy encara te, l'aymatán els barcelonins. Si algun dia s'el fa lloc de privilegis y punt de reunió de privilegiats, no tardará el poble a recordarse qu'en aqueils meteixos terrenes s'axeccá l'odiosa Ciudadela.

Y lo que s'ha fet am l'una també es podria fer am l'altre.

Ja el Govern conservador tornarà a sortir dels apuros de moment en que tot sovint se troba, gracias al modo de disbauxar diners, qu'es son peculiar sistema, per que ja ha contractat un altre emprerit de 50 milions de pessetas am el Banc de Paris y el Banc d'Espanya, que son dos bancs qu'encara no en fanian un de cantos si el tinguessin de fer son directors.

Sembla qu'els conservadors tirarán al poder mentres durin aquets 50 milions que poden elevar, y sens dupte clevarán, fins a 75, y després... el diluvi sagasti, que també tindrà de comensar per un altro emprerit més gros per atipar als seus, qu'arribaran al poder am molta gana.

Tot aixó si Santa Revolució no s'hi posa per entremeti y la surtirlos els comptes com aqueils del quénto de la llietera.

Per Jumbós am el clero no hi ha com nostre Ajuntament. ¡Ni que fos de La Fuelle!

Després d'haver afuixat tretze ó catorze mil pessetas per la professió del Córpus de la Catedral, ara dona la friolera de NOU MIL DURSOS a la meteixia casa per alguna funció religiosa durant las próximas festas del descubrimient d'America y pera fer llum als campanars y cremarshi quatre focs de bengala.

Aquí si que pot ben dirse que per treure el bé no hi ha com ser de la Catedral.

Tots els vehins tenen de pagar si volen veure adornats els seus carrers. Doncs el clero no: si vol guarnir... y fins, si no vol, li donan una futralada de mils duros, que n'hi ha ben be per peñajarellas, oracions y altres admicnala.

Y els regidoros republicans tan trempats, sens moure set terrabastalls diaris devant de tant de despilarrament dels fondos comunals. No sembla sino que també hi suquin...

Una comissió d'obres de varios oficis d'aquesta ciutat s'ha empres la tasca de donar una gran festiva a benefici dels cinc companys condemnats pel consell de guerra durant els aconteixements a que doná lloc la huelga dels obrers d'estampats, y demá passat diumenge, a dos quarts de vuyt del mati, se realisara son projecte am un concert extraordinari que es donará en el teatro del Tivoli, prenenthi part més de 300 executants, reunint una massa coral d'uns 250 individuos de l'Asociació de Coros d'en Clavé que dirigieix el mestre Goula (fill), a més dugas ó tres societats corals humoristicas com La Trompeta y La Hanyá, el quarteto A, B, C, D, y el de La Trompeta, que cantarà coplas d'actualitat; y s'está ultimant el programa am otras variadas distraccions que sens dupte atrauran numerosa concurrencia, tant pel variat espectacle que s'oferix al public com per l'objecte altament humanitari y fins jusnicier de la funció, destinada a recompensar d'indegudas penas a honrats fills del treball.

Treballant tothom de franc en aquesta festiva y costejats tots els gastos a prorrategie entre dos ó trescents obrers voluntariament suscrits, tots els ingresos quedarán intactes a favor dels beneficiats.

Els tirans de la classe treballadora poden aprendre en aquest hermós exemple de solidaritat.

Per las festas del descubrimient d'America, l'Ajuntament de Madrid havia decidit gastarse tres cents mil duros rodons.

Mes l'opinio pública pagana comensá a escamarse y a fer l'oposició al projecte... ¡aqué dic, projecte?... a la cantitat ja votada, y el divendres passat l'Ajuntament de la vila de l'os, a proposta espontánea de son alcalde, va revotar-se, y en lloc de tres cents mil Alfonso's s'ha contentat en gastarse 82.200.

Ditxosos els madrilenys, que tenen un Ajuntament qu'es rebuda pera estalviar més de 200.000 maldurosos.

Aquí a Barcelona succeeix sempre al revés: sempre es gastá més de lo primerament convingut.

Els nostros regidoros sempre han patit de la flaca de ferli ballar molt grassa a tots els gastos inútils qu'es pagan am fondos del comú.

El governador civil de Madrid ha prohibit una pantomima en el Circo de Price d'aquella capital, per entendre qu'en ella se ridiculissava la Guardia Civil, imponent, ademés, una multa de 500 pessetas a l'empresa.

Y jo qu'em pensava que inviolable no més ho eran la persona del rey y sa familia...

Peró veig que també ho son els civils.

Efectes de l'actual circulació.

Havém vist una circular d'un qu'es titula Honorables Groms de Mestres Fusters de Barcelona, en quin document, am tot y estar escrit en serio, hi há parrallos, el de despedida, que comensa aixis:

«De l'amor a l'art, de la ilustració reconeguda y de l'afecte qu'a Barcelona tenim tots quanta quanyem el pa de cada dia am la suor de nostro front, exercint l'ofici de Sant Josep, Confusí y Harzembusc, Dedaño y Mestre Blay, nos prometém, etc.»

¡Malvinatge l'erudició qu'els aguantat! Aqueus mestres tan honorables resultan am una honorabilitat de caricatura.

Aqueus darrers dias han aparegut per la via pública varios gossos rabiosos, am més que regular perill dels pacífics tranzeutms.

No s'ha pogut averiguar encara si eran funcionistars afamats, conservadors que temen perdre la pitansa ó carlins qu'es creyan que ja s'havia proclamat la republica a Espanya.

Per simplierias patrioterars, alguns periódics de Paris que passen per serios, obehint a indi-

cacions del govern de la veïna república, han assegurat aquets derrers dias qu'el cólera causa estragos per Espanya, y molt particularment a Barcelona y Valencia.

May millor qu'ara podria dirse allò de: *Ahi me las den todas.*

Però lo que més resulta es qu'el govern democràtic de Fransa apela a la mentida patriòtica ni més ni menys qu'els reaccionaris qu'ho fan per sistema.

Al fi govern.

De Madrid ja ens driuen el resultat de las eleccions de diputats provincials que tenen de ferse diuement.

Guanyaran en primer lloc els ministerials (vaya una cosa nova!), y de las minorias la fusionista serà la més numerosa (els *compares*, no faltava més!), seguirán després els republicans, y, finalment, *guanyarán* algun lloc els carlins.

Y estant ja tot aquest bróquil destinat aixís, ¿com es qu'encara hi ha tonto qu'es molesta anant a votar?

Aixís com aixís, el resultat té de ser el meix.

No sé, doncs, a qué ve l'escarrassarshi.

Recomaném a nostros lectors, y particularment a las corporacions obreras adheridas al Congrés de Lliurepensadors, qu'es fessin en qu'en la reunió de representants, al presentar-se un dupte sobre si es podia ó no elegir alguna dona per delegada, ni tan sols es va volguer discutir, considerant qu'aixó hauria ja sigut depressiu pera la dona, sinó qu'es deixá ben sentat que, considerantse sempre entre obrers en igualtat de drets y debers la dona a l'home, si s'elegia a ella ningú tenia dret a oposarshi per ser tal, y, de consegüent, ben elegida quedava.

Aixís es com practicamente s'eleva, dignifica y emancipa a la dona de las preocupacions socials que demunt de son cervell pesan.

La Comissió organitzadora de la societat *El Progrés*, del ram d'ebonisteria, invita a tots els companys d'ofici, socials y no socials, a la reunió que tindrà lloc el dissapte a la nit en el carrer de Ferlandina, n.º 20, pis primer.

Com diu la circular qu'insertém en altre lloc d'aquet número, en l'Administració de La TRAMONTANA y en el círcul *La Lum* se regalán tometes de *Las Ruinas de Palmira* a tothom qu'es suscriba per una pesseta a lo menos pera sufragar els gastos dels delegats obrers al Congrés de Lliurepensadors de Madrid.

S'ha rebut un telegrama del director de *Las Dominicales del Libre Pensamiento*, de Madrid, dihent que quedava acceptat é inclós en l'ordre del dia del Congrés de Lliurepensadors el tema proposat per las societats obreras de Catalunya, *Relaciones del Libre Pensamiento con la cuestión social.*

COSI VA IL MONDO

La mantellina li tapa el seu rostre angelic, y amb els ulls clavats en terra, apenas els goas alzar. Tot es pudor. Du rosaris a las mans entrellassats. El llibre d'oracions porta com breuari del mal. Es honesta y recatada. Els matins a missa va. Y... a pesar de ser tant jove, no dona gens que parlar.

Sinó... que de nits la dona, per puguer guanyá algun ral, ensenya camias y b. assos en un cafeti cantant.

M. Solá

Aném fent requènto de las *queridas* qu'han tingut y tenen alguns dels caps pares de *La Fulla* y de las immoralitats qu'els caracterizan, pera donarlas a coneixre al públic, á fi de que

tothom s'enteri de qui son aquets repugnants y miserables ricatxos qu'am careta de moralitat, que may han conegut, s'atreveixen a perseguir a qu'té mes honra, decència y vergonya a la sola de la sabata qu'ells en tota sa familia, *queridas* y fills borts inclúsio.

De com entenem la moralitat a lo hipócrita els partidaris de *La Fulla* n'es una bona mostra la següent carta qu'ens ha enviat un feligrés de Gracia:

«El diuement passat vaig anar al teatro qu'ets *Ustus* (en un seua a la plaça del Roca d'aquesta via, y vaig assistirme, com de costum, al costat d'una senyoreta y sa mare que ja conecia y que ocupavan un assento de la fila primera. Encara no s'han passat deu minuts que va venirme a trobar un *torero* negre dihent-me qu'aquell era un lloc en que cap jove podia estar assegut al costat de cap senyoreta, ni que fins sa germana ni sa mestra mare. Jo, al veurem avergonyat per tan brutal acte, vaig contestar com se mereixian.

Desseguida va venir a trobar-me un altre senyor qu'em va dir qu'era el secretari, y va intimarme que fes els favor de retirar-me de bonas en bonas, ó, si no, qu'anirían a buscar una parella d'ordre públic y em portarian a bon recaudo.

Vaig retirar-me just am la senyoreta y la seva mare abans ditas, per no vulguer tenir mes rahons y tractes am semblant gent.—R.O. y H.»

Però ¿qui dimontri li feya anar a tals reunions a n'aquet feligrés? ¿Que no sab que tots aquets que encenen els fanals de la religió profanant unas teorías tan especials respecte a moralitat, que n'hi há pera llogarhi matalassos de clatell?

¿Quin concepte poden tenir de la moral els quins no poden permetre qu'un fill s'assegui al costat de sa mare?

Uix, am la moral dels partidaris de *La Fulla*. ¿Quin asco!

Dos freres francesos qu'entravan a Espanya per lrun, no volian de cap manera que s'els registrés com a las personas, creyem que per empaig de moralitat.

Mirats, no obstant, sos equipatges, resultá qu'entravan rosaris y sancristos de *matute* per estalviar-se 64 pessetas de drets que valian.

Proposo qu'a n'aquets aprofitats contrabandistas mistics m'els fassin socis de merit de *La Fulla*.

Al rector de Rocafort li han pres cent duros en or, qu'entre missas, rosaris y llegats tenia de molt temps arrecontats.

S'ha enrabiat tan fortament l'home al veures burlat tan de repent, que, per may més trobarse en aquest jou, tot furios s'ha tirat de cap al pou.

Fixa be ¡oh lector! en ta memoria com poden més cent duros que la gloria.

A Can Joan Lasfonta la bestia negra vol ferse una menjadora més gran, am fabrica y tot de monjetas tendras al costat, y a tal fi es passen suscripcions per las casas bonas, se demanan diners a las mitjanas y es posan salatas a las portas de las treballadoras tots els dias de cobro de jornals.

Quan la filoxera negra ataca las butxacas, no hi deixa ni els forros.

Un aprenent de diputat provincial que preté sortir diuement de las urnas com els reys constitucionals, per la gracia de Deu, publica un manifest a sos electors de Nules, dihentlos que ja té de bastarios sabent qu'es bon católic y qu'el recomana el bisbe de Tortosa en una carta que copia, qu'es tota la sustancia del manifest.

Ja ho crec qu'am tals rahons té de bastariós! Y fins té de sobrarlos y tot.

El caciquisme de Sant Quinti, que, com per tot arreu, es tan temorós de la divinitat com burleta de las personas, posat d'acort amb el senyor rector del poble, y fent venir un artista de la divina paraula foraster pera millor comoure als indigenas, han lograt fer passar per bona la pela falsa de que la filoxera anava invadint las vinyas del terme per culpa de la heretgia, y qu'erán precisas pregarías y profesions més que cap ingredient químic pera tornar las terras a bon estat, logrant am tals falornias que molts s'empassessin la pindola sense mastegar, y que fins varios llobarros que presumian de sostenir ideas adelantadas se lesassin moltons d'aquesta llana, inclús el regira-

dor republicà Anton Durán, que, dihentse defensor del lliurepensament, aná a las profesions de la filoxera més estarrutat qu'un gall d'indi.

¿Que dimontri voléu esperar d'uns temps y d'uns pobles y d'unas personas (parlant en perdó) qu'aconseñan ó creuhen que las pregarías y las profesions han de ser millor per las terras qu'el conreu y lo que la ciencia ensenyi?

Am permis de *La Fulla*, aixó es volguer engranyar als homes fenthi servir el nom de Deu de cómplice.

MUDANSA

La total ahir comprá al pla de la Boqueria, una bot per la Maria que deu rals li va costá.

CONTXET BARBERA y CAÑO

TRENCA-CLOSCAS

S. ADOLFO CANET MANRESA

Formar amb aquestas lletres el nom d'un poble catalá.

F. COBBELLA y VILAR

SOLUCIONS

A LAS CABOARIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Cabroia.

Trenca-closcas: Las bodas d'en Cirilo.

Rombo:

Y
C
A
B
O
A
R
I
A
S

Logogrifo numéric: Comercial, Mallorca, Carreca, Morca, Carme, Gall, Oli, La, G.

Genogrifo: Dos ternas vintiquatre unes.

A NOSTROS AMICS

A tothom que vulgui ajudarnos a resistir las persecucions de que som objecte per certas influencias de la clericalia catalana, li supliquém que procuri trobar ó indicarnos qui podria ser apte ó d'ideas pera fer estendre nostre periódic en todas las poblacions catalanas en que no tinguem corresponçal, y molt particularment en las qu'expressam a continuació:

Provincia de Barcelona: Arenys de Mont.—Badalona.—Berga.—Broch.—Calat.—Canet de Mar.—Cardener.—Castellví y Vila.—Hospitaler.—Martorell.—Manisa.—Molins de Rey.—Moncada.—Moja.—Piera.—Puigreg.—Sampedor.—Sant Boi.—Sant Cugat del Valles.—Sant Sadurn de Noya.—Sentmanat.—Tiana.—Tordera.—Vich.—Vilafraña del Panadés.

Provincia de Girona: Aguilana.—Amer.—Arbucias.—Bagur.—Blanes.—Ca'iques.—Castelló d'Empuries.—Celrà.—La Bisbal.—La Escala.—Llaná.—Llers.—Lloret de Mar.—Massanet de Cabreris.—Massanet de la Selva.—Olot.—Palafregell.—Peraiada.—Ribas.—Ripoll.—Santa Coloma de Farnés.—Sant Hilari Sacalm.—Sant Joan de las Abadesas.—Torroella de Mongrit.—Tortellá.—Vidreres.

Provincia de Lleida: Arbeca.—Artesa de Segre.—Bellpuig.—Belver.—Borjas Blancas.—Camarasa.—Cubells.—Cervera.—Cuiñerá.—Granadella.—La Seu d'Urgell.—Mayals.—Moixerós.—Sanahuja.—Solsona.—Trepmp.

Provincia de Tarragona: Alcanar.—Amposta.—Constantí.—Gandesa.—La Cenia.—Montblanch.—Mont-roig.—Pla de Cabra.—Riudoms.—Roquetes.—Sarral.—Sant Carles de la Rápita.—Tivenys.—Tivissa.—Tortosa.—Vandellós.—Vilá cona.

Tot individu que vulga probar d'aclimatar la venta pública de *La TRAMONTANA* en un poble, vila ó ciutat qualsevol ahont no hi haja encarregat de dita venta, se li enviarán gratis, durant tres setmanas, tots els exemplars que demani dels números que vagin sortint, y després de las tres setmanas se li obrirá compte carregantshi tot lo que desde allavoras se li vagi enviant.

Las condiciones son invariablement: cada 30 exemplars una pesseta desde 3 exemplars setmanals en amunt, podent sempre el corresponçal pujar ó baixar son pedido del modo que a n'ell li acomodi. No es donan privilegis per la venta en cap població, ni s'admeten retorns.

Estampa de L'Asenc. Portaferriera, 21